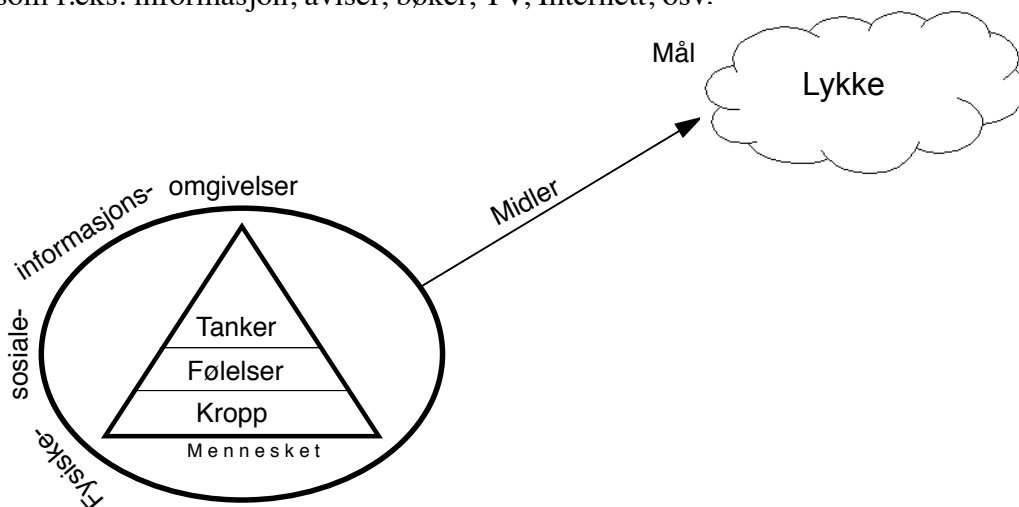

Lykke er en følelsesmessig tilstand med mer positive enn negative emosjoner.

En trenger ikke å tenke for å finne ut om en er lykkelig. Det kan enhver føle direkte. Betingelsene for lykke er tilstander i kropp, følelser og tanker, samt i omgivelsene i form av fysiske omgivelser, sosiale forbindelser og tilgang til stimuli for tankene, som f.eks. informasjon, aviser, bøker, TV, Internett, osv.

For mennesker er det grunnleggende målet å oppnå emosjonell lykke for seg selv.

Dvs. at menneskets mål er følelser, men de er ikke styrt av målet.

– Men nesten alle mennesker har valgt å bli styrt av følelser (målet).

– Den som tenker selv er styrt av fornuften.

For dyr er det grunnleggende målet overlevelse.

FYSISKE OMGIVELSER

Fysiske omgivelser er f.eks. mat, klær, hus og varme.

Deretter kommer ting som TV, datamaskiner, mobiler, sko, bil, sykkel, ferieturer, osv. Og produksjonsmaskiner, medisinsk utstyr, osv.

Dette er ikke noe som ligger klart til avhenting i naturen;

– men må produseres og er til fordi noen har jobbet produktivt og kreativt.

Naturen kan gi lykkefølelse.

Folk som ikke likte planter, landskap, fjell og utsikt, har av naturlige grunner blitt borte. De som likte seg i naturen fant mat, vann og holdt utkikk etter fiender.

Derfor trives mange seg i naturen og syns naturbilder er flotte.

Og når man kjøper hus vil en gjerne ha god utsikt.

Kroppen kan frigjøre lykestoffer f.eks. pga. god mat, sukker, sollys, forelskelse, medikamenter, musikk, når en lærer noe nytt, osv.

Kroppen har en rekke kjemikalier til disposisjon som stimulerer nytelsessentrene i hjernen, f.eks: adrenalin, dopamin, endorfin, fenylethylamin, noradrenalin, oksytocin, serotonin, testosteron, vasopressin, østrogen.

Dette dop-maskineriet forårsaker også negative følelser, som hat, aggressivitet, sjalusi, hevnlust, depresjon, frykt, redsel, grådighet og psykiske problemer.

Lykkefølelsen kan være knyttet til et øyeblikk, som f.eks. en skitur på perfekt føre. Eller å nå en fjelltopp etter mye slit.

SOSIALE OMGIVELSER

Fra naturens side er mennesker sosiale skapninger. Flokken har vært en forutsetning for all menneskelig sameksistens. Ble en utstøtt var det nærmest en dødsdom. Det er vanskelig for enkeltmennesker å klare seg alene i naturen. Derfor oppleves ensomhet så dramatisk.

I en gruppe oppleves det som viktig å dominere sosialt, bli sett og få oppmerksomhet.

Et rolig og nøysomt liv, gir mer lykke enn jakten etter suksess, – som innebærer en permanent uro. [Einstein]

«Lykke er ikke midlet til å oppnå en hensikt. Lykke er hensikten. Og den er sitt eget mål.» [Fritt gjengitt fra boken «Høysang» av Ayn Rand (s.100)]

Det er ikke fjellene i det fjerne; – men småstein i skoene, som sliter deg ut.

Lykksalig er den som griper og knuser dine spede barn imot klippen. [Salmenes Bok 137:9]

Den ensomme steinen, som lå blant blomster, ville gjerne flytte sammen med de andre nede på veien.

En dag trillet han utfor og la seg til blant de andre steinene. Men oppdaget snart at vognhjulene og hestenes hover og ikke minst mennenes støvler malte den ned og knuste den og påførte den stort besvær. Noen ganger hevet den seg opp, men ble tilsølt av dyremøkk og søle. Den stirret forgjeves opp mot stedet den hadde forlatt.

Den deilige, fredelige lunden med de vakre blomstene. Et fredelig, lykkelig sted. Dette skjer med de som forlater et liv i ensomhet og ettertanke, – for å bo i byen blant uendelig ondskapsfulle mennesker.

Det er ikke tilfeldig hvilke aktiviteter som gir lykkefølelse. Det er aktiviteter som hadde stor overlevelselsesverdi for våre forfedre.

Gjør man noe evolusjonært smart, belønnes en i form av «gode» følelser.

Gjør man noe evolusjonært dumt, straffes en i form av «dårlige» følelser.

Mennesker er ofte flinke til å føle at noe er galt. Følelsene gir tilbakemelding om man er lykkelig eller ulykkelig, og om livet er forståelig eller fremmed.

Brukt riktig kan de bidra til å gjøre at man opprettholder ting som er bra, og korrigerer ting som er dårlig.

Problemet er at vi er tilsvarende elendige til å identifisere hva som er galt. Når hjernen forsøker å forstå hva hjertet og kroppen forteller, tyr folk til alle slags myter og tillærte «korrekte» svar, uten noen form for kritisk tenkning eller videre refleksjon.

Følelser er et pre-epistemologisk redskap som utviklet seg lenge før vi ble konseptuelle vesener. De er en slags hofteskuddsanalyse som bruker summen av hele dyrets kunnskap til å ta avgjørelser. Dette fungerer veldig bra både hos dyr og mennesker.

– Men følelser kan aldri bli redskap for konseptuell læring. Følelser er bare reaksjoner på det man allerede har lært. Dvs. at dersom man lærer noe feil, vil man fortsette å gjøre feil, ute av stand til korrigering.

Måten aktiviteter utføres på kan ha betydning. F.eks. passe tempo, ikke for raskt og ikke for sakte. Ikke for vanskelig og ikke for lett. Ikke for at andre sier det. Mestring kan gi en god opplevelse.

Variasjon gjør at man ikke går lei. Lykke er gode konsekvenser.

INFORMASJONS-OMGIVELSER

Etikk er teoretiske tanker om grunnleggende rette eller gale handlinger i forhold til en referanse.

Fornuften og tenkeevnen er en overlevelselsesmekanisme som enhver har fra naturens side.

Men folk flest er ikke særlig gode tenkere.

Hjernen, inkludert følelser, er et resultatet av seleksjon for å få flest mulig etterkommere,

– og ikke for å oppfatte verden mest mulig «korrekt».

Derfor gjør folk det de selv kommer frem til uten noen rasjonell begrunnelse. De blir kortsiktige, prinsipløse, holdningsløse, kyniske, irrasjonelle hedonister; «Vi vil ha det gøy her og nå, glem morgendagen».

De fyller sitt liv med fest, fyll, rus, dagdrømmerier og irrasjonalitet.

Filosofi har utgangspunkt i en evne som enhver naturlig besitter, nemlig tenkeevnen.

Men ingen er filosof bare i kraft av å kunne tenke. I tillegg har det noe å gjøre med hvordan man tenker. F.eks. holde to tanker i hodet samtidig, følge lange resonnementer, gjenkjenne det store i det små og effektivt analysere logiske argumenter. Dette er evner de aller fleste som bruker litt tid på kan tilegne seg.

VITEN

Mennesket er nyskjerrig av natur og har appetitt på å forstå seg selv og verden rundt.

Naturen inneholder naturlover som alle må forholde seg til på en eller annen måte. Det en fordel å ikke komme i konflikt med virkeligheten.

LYKKE FOR SAMFUNNET

Innbyggerne i den vestlige verden nyter godt av en velstand verden aldri har sett maken til. Dette er ikke et resultat av politiske vedtak, veldedighet, altruisme, ol.

– men, et produkt av at mennesker har handlet i egeninteresse, på en slik måte det har gitt positive ringvirkninger for samfunnet, til tross for at de kun hadde som intensjon å tjene seg selv.

Vi lever i en økonomi uten respekt for kunnskap, i et samfunn som domineres av byråkratisk kontroll og mistenksomhet, et system som fjerner begeistring, entusiasme og unge menneskers naturlige glede av å lære.

Moderne samfunn er større enn det vi biologisk er utviklet til å forholde oss til. Man har solidaritet med inngruppa, og samfunnet ellers oppfattes som utgruppe.

SKADE

Det kan være lettere å definere hva lykke ikke er.

Skade er en påvirkning som medfører mindre lykke eller mer ulykke. Skade er alltid fysisk materiell skade.

Det er ikke mulig å skade andre psykisk. Psykisk skade er alltid selvforskyldt.

Ord kan ikke skade. Det er bare om ordene blir gitt fysisk betydning at de kan skade. F.eks. trusler om fysisk vold som ikke kan ignoreres. En kan skade seg selv psykisk dersom en irriterer seg over ord.

Skade går på årsaken, ikke virkningen. Det er årsaken som er interessant her.

Å ikke gjøre noe er ikke skade. F.eks. å unnlate å hjelpe noen i nød, fordi det ikke er årsaken til det som skjer.

Et avtalebrudd som handler om at en har lovet å gjøre noe er i seg selv ikke skadelig. Årsaken til skaden er den aktive handling da avtalen ble inngått.

Dersom en gir noe til noen, kan en ikke senere stjele det tilbake, med argument om at en bare tar tilbake det en har gitt. Fordi den andre mottar gaven under forutsetning av at det ikke skjer. Skaden er bl.a. at en støtter et prinsipp om at en aldri kan stole på andre.

Fravær av påvirkning er ikke påvirkning. Fravær av å være sammen med noen er ikke skade.

Å bli utestengt fra en sosial gruppe kan medføre fravær av mer lykke. Mindre lykke skaper en selv fordi en irriterer seg over å bli utestengt, når en bare kunne ignorert det. At man ikke har fått noe er ingen skade.

Noen mener at når den rike ikke gir til fattige så skader han den fattige. Det er selvsagt tøv, fordi å stjele er definert som å ta noe, og ikke negasjonen.

Årsaken til at fattige land ikke får solgt varer er toll og importavgifter og sosialisme.

Vi kan muligens også snakke om strukturell skade som ikke er påført av bevisste vesener, men f.eks. av naturen. Eksempler er at man av naturen er tvunget til å spise, man angripes av virus og bakterier, man er utsatt for uhell, kroppen dør etter en viss tid, osv.

Lykkemål. I de siste årene er det kommet flere forslag om å supplere eller erstatte nasjonalproduktet med et bredere mål for livskvalitet.

KrF har fremmet forslag i Nordisk Råd om å utvikle et mål for noe de kaller brutto nasjonal livskvalitet.

Bakgrunnen for utredningene er skepsis mot å ha økonomisk vekst, målt ved BNP (bruttonasjonalproduktet), som det eneste, overordnede mål for tilstanden i et land og for myndighetenes politikk.

Frihet. Noen mener at det ikke er mulig for rike fanger i et fengsel å være lykkelig. Uten frihet betyr materielle goder lite. De samme folkene mener at det ikke er mulig å være lykkelig uten å være produktiv. Dersom man bruker sin frihet og velstand til å drive dank, undergraves troen på egen evne til å leve som menneske.

Det er ikke mulig å oppnå lykke gjennom dop eller annen form for avhengighet. Avhengighet betyr å utslette sin identitet. Lykke kan bare oppnås gjennom å ta ansvar, leve et ærlig, produktivt og virkelighetsorientert liv, hvor en dyrker frem sitt ego, sin identitet og selvstendighet.

Materialister tror at det er ytre faktorer som styrer folk.

De tror at rikdom er bestemt av hvor mye naboen har, ikke av ens egne verdier, mål, valg og ansvarlighet.

De tror at folk primært ønsker materiell trygghet, ikke individuell frihet.

Eiendomsretten er en nødvendig del av grunnmuren i et samfunn. Det gjør at folk kan være produktive slik at de kan skape verdier for å oppnå lykke eller unngå ulykke.

Den viktigste eiendomsretten er retten til å bestemme over eget liv. Uten eiendomsrett til kroppen har man heller ikke eiendomsrett over det som lages med kroppen.

For å oppnå lykke må en skape produkter eller tjenester, gi bort det en allerede har skapt eller motta det andre har skapt. Eiendomsretten er forutsetning for at mennesker skal være motivert for å arbeide for mer lykke.

Penger er et symbol for det som er gjort for å skaffe dem. Uten eiendomsrett mister pengene sin verdi.

I kapitalismen er penger som regel et symbol for at en har gjort nyttige ting for seg selv og andre, og således et tegn på lykke for en selv og andre.

Eiendom er et etisk begrep i politisk filosofi, (og ikke juridisk begrep). Eiendomsrett innen jus er noe annet, som mer kan kalles disposisjonsrett.

Rasjonell etikk handler om hvilke påvirkninger som skader andre.

Fattigdom. Årsaken til fattigdom er manglende eiendomsrett, skattelegging og sosialisme.

Det er ikke slik at de rike må bli fattigere, for at de fattige skal bli rike. Verdier er ingen endelig ressurs, men skapes hele tiden, – hver eneste dag.

Rikdom forutsetter kultur og infrastruktur for sivilisasjon, rettsvesen, utdanning, helsevesen, statsdannelse og vitenskap. Å drysse penger over kulturer som mangler dette skaper bare mer fattigdom.

Fattigdom og sult i verden skyldes befolkningseksplasjon. Det er feil å slippe slike populasjoner løs på en ny næringskilde.